

Ourense 5-XI-1968

Sr. Dr. Ricardo Carballo Calero
Lugo

Meu querido e admirado amigo: Estou moi ledo de vé-lo por ceguei directo de poucos días. É pola, conferencia e o tema. Xa quedei cos directivos do "Orfeo" e fíxonos a preparación, grande honra e para tanto premio máis. O salo é espallado e boa xente simpática, Viana, Tamar, Cunqueiro e Martiñez-Risco-Macias, non García Sabell polos seus moitos traballos. Eu falarei o día 21 sobre Cabanillas pra deixarlle un pouco millor a Ourense onde non se fixo nada polo noso grande poeta.

Esculquei en libros vellos, hasta nos "Espanoles pintados por si mesmos" sobre o "Villapaño" lembrado por Poullet, D. Xoan Saco, vello profesor con certas manías de domine non sabe cousa de ilo. Eu teño care a seguinte. de de me foi un xermita dos de Villagarcía de Campos come o P. Petis. ce e outros cuías gramaticas, métodos e edicións anotadas coherencia moi to polos estudos filolóxicos do XVIII findeiro e o XIX. Sucarreguei a Ferro me o procurrare. No Instituto, no meu tempo de estudante e de profesor, había moitos de aqueles volumes. Xa lle informarei de resultado da escola do Ferro.

No leito o Risco, bravo, esquelético, todo de pulso e hosos, fala no bo. Las, saídas non agardadas, semella un de aqueles docentes das Taboas medievais dos mirapagos dos S. S. los me e danian ou de algunhas figuras auras do Purgatorio. Os métodos esdrúxulos heróicos nos días de perigo facendo de moi dicantes, de conferencistas. Pasamos días de angustia. Nesta hora vou para a andar e me dá a calma pra aturar un momento entre as taboas e no brancos. Nos rios pasando os días e as semanas entre Traslalbe e Ourense. Ei:

qui toda a xente puixe da aldea, as terras van caíndo na rochela do cisnes. Vou
rei o futuro de Trasalva e o meu circunido a aquela constelación de labre-
miss. Monerai feito un vello to to entre a frota de me encobro os de-
maleiros, partincias. Pemo si sairá un poeta, un filósofo de iste
conjugación do sangue valero e das miellas xéneras do Rin, de Traun
e Hobau. Outravolta Carlo mesmo. Sou obscuro independente - pro-
curo do obscuro, como caraiter é a meirande de Europa occidental -
e criador, Mistar, papoieas, xeitosas, meirades, risivas, vai e prof de
temp sususian. Guerais saia un Prisciliano. Guero alpin morto
reinos non demariado embestado na barca, meirade no Cantal e no
Puy de Dôme, traballando na herba e no gando en trauxes de Tem.
nos máis e orcabos. Saubor a dona - b. d. p - e as fillas, con lembran-
zas de Fita por todos yder. Sempre vello amigo con abrazos

P. Otero Schaya